

Vu Lan với nh ng sao trong lòng không th y kh i n m hân hoan, tôi h i l i mình hay còn thì u gì chẳng? M a, không! m a ph núi đã r i đ u su t tháng ngày cu i h , tí tách gi t đ u d n ng i l i g n v i mùa thu. Lá vàng ! không hàng l u tr c chùa nay đã úa vàng r i g n h t, tr c cảnh m m ch u gió tấp m a sa, c n gió ch t v xì xào đám sen mùa lá đ , xan xát vì héo g y, rách nát b i khô khan. T ng ve g i hè g n nh đã im b c, tr l i gió ngàn đong đ a lá vàng xào x c đón thu sang, thu đã sang, Vu Lan đã v sao c th y lòng n ng trĩu, ng i m t mình v i tách trà thu, am v ng, th h i m t l n lòng n ng trĩu vì đâu.

Ai không bi t Vu Lan là mùa Báo Hi u, có ai không hi u là m i ng i nên t ng nh đ n công n hai đ ng sanh thành, r i làm gì đó đ bày t lòng mình quan tâm, hi u th o, c m n, có ng i ch c n đ ng tr c m sâu l ng nói m t l i Vu Lan: "M i! m bi t con th ng m l m không?", l i có ng i t ng Kinh Vu Lan dùng l i Ph t đ đáp đ n ân đ c, l i cũng có ng i cúng đ ng t s lên Tăng đ đem công đ c h i h ng báo hi u cha m . Vâng t t c là Vu Lan c a ng i con hi u h nh, c m i năm v m i ng i l i m t l n th ng.

Vu Lan c a ng i Ph t t i gia là nh v y, Vu Lan c a ng i xu t tr n "Bát c m xin v n nhà, thân ch i muôn đ m xa, ch vì vi c sanh t , mây tr ng h i đ ng qua". Ng i xu t gia báo hi u ai đây, ng i đ c l i nh ng l i x a T d y trong Quy S n C nh Sách: "Ng i xu t gia đ i v i cha m thì không cung ph ng món ngon v t l , đ i v i thân quy n r i b xa cách không g n... đ i v i gia t c không màng đ n nghĩa v th a k , xa làng b xóm, c t tóc đi tu...". Nh v y thì Vu Lan v i ng i xu t tr n không có ý nghĩa gì hay sao?

Không! Vu Lan c a ng i xu t th ngoài l ng sâu trong tim th c t ng nh m cha, hi u nghĩa ông bà còn ph i làm nh ng vi c hi u mà ng i ngoài th khó có th đ m đ ng n i nh trong Quy S n C nh Sách T d y: "Ng i xu t gia ph i có tâm chí v t ra kh i tr i đ t, nên c t b c thì h ng t i ph ng tr i cao r ng, t tâm ý cho đ n hình t ng ph i đ u khác h n v i ng i th t c, là h t gi ng lành n i ti p ngày càng làm r ng r thêm nhà Ph t, làm cho chúng ma ph i khi p s khu t ph c, v i tâm ni m báo đáp b n ân, c u v t ba loài". Báo hi u Vu Lan c a ng i xu t gia là nh v y.

Vu Lan v , l i Ph t d y còn đó, l i T đnh ninh chúng ta đã làm đ c gì? hay ch là nh làm cho thêm bu n, nh ý T d y trong sách Quy S n: "Sao l i m i b c lên ph m b c c a gi i pháp, mà đã t th ta đây là v T Kheo. Dùng c a cúng đ ng c a Đ n na thí ch , ăn ti u hao c a th ng tr , không bi t xét k vì sao mà có c a y, l i b o r ng l t nhiên là ng i ph i hi n cúng. Ăn r i, xúm đ u huyền não, ch nói toàn chuy n t p c a th gian...". N u

là như vậy Vu Lan vô thốt là vô nghĩa.

Như vậy thì làm sao chúng ta có thể nhìn biết được Vu Lan đã vậy, Vu Lan còn ý nghĩa gì trong cuộc sống của chúng ta, vì chúng ta đang mãi mê say mê trong vòng cảnh, không hiểu tu tập để làm gì như trong Quy Sơn Tỳ: "Chỉ tha dục vui thích, mà không biết chính cái vui ấy là nguyên nhân của khổ đau. Bao kiếp xưa kia, đem thân si mê theo trần cảnh, chấp trần pháp trần, thì giờ này chỉ để năm tháng dần qua, không lo tu học, mắt mắt khôn cùng, thọ hưởng càng nhiều, của thì lợi càng lợi, hết năm này qua năm khác mà không biết nghĩ đến sự rồi rồi, có hiểu đâu chấp càng nhiều cũng chỉ là bỏ rời thân xác giả huyễn mà thôi...". Nếu mắt ngày nào đó vô tình nhìn thấy, hãy nhìn ta đã làm được gì để báo đáp ơn ân Vu Lan, ân Tam Bảo ơn tín thí đàn na.

Hay cùng với chúng ta cũng chỉ là như vậy, không khác gì với ngày mới cắt tóc quy y. Như Tỳ Quy Sơn tụng kệ: "Quả là kẻ chấp bao giờ nghe đến sự hành trì và huấn dạy của Phật dạy bao, nên suốt bao năm cũng chỉ có một chút hiểu hiểu, tánh tình vẫn còn như cũ giả nguyên. Cung cách chấp khác gì ngày xưa chấp khác, ham muốn như ngày xưa xa xa như thói cũ, dần dần theo dõi, hóa thành kẻ không tăng không tụt. Thấy rồi biết giác lỏng lỏng đã đến ngày già yếu, gặp việc thì như đi đi về về rồi rồi rách. Họu học tha học thì không có lợi ích để hưởng đến tu hành...".

Nếu là như vậy thốt oan uổng cho một kiếp tu hành, hãy nghĩ đến Vu Lan vô báo đáp thâm ân. Thấy học cha mẹ nào nghe con mình tu hành như vậy mà sanh tâm hoan hỷ, Thấy Tỳ nào học như đi vì có một người học trò tu học kiếp trước, vậy thì ta hãy chỉ để báo đáp? sao chúng ta có thể cho phép mình làm như vậy vô tâm.

Tỳ Quy Sơn dạy: "... ai kia đã là được trông phụ thì ta đây cũng có thể làm được như thế, được thì khinh thì mình mà lùi bước và khuếch trương trước khó khăn...". Nếu ý thức được như vậy, thì có gì mà ta không làm được, khó khăn nào mà ta chấp vượt qua, và không có thành tựu nào mà ta không thể thành tựu, được như vậy mới thốt là vắng lợi Tỳ dạy: "...là người chấp pháp là bậc chấp pháp, không được có thể mau vượt lên được, thì nên hãy đặt tâm trí vào học hành giáo pháp, ôn cho thuộc, tìm kiếm sự tra kinh điển cho rõ pháp Phật, nghiên cứu tinh tường nghĩa lý, để rồi truy vấn bá diễn giải dạy đến tận cùng, báo đáp ơn Phật. Được được pháp thì pháp thì pháp thì pháp cũng như tính đức có uy nghi, thì mình biết thành bậc "pháp khí" trong hàng Tăng bào...".

Nếu làm được như vậy, thì đây là món quà Vu Lan hiếm hoi nhất trong thế gian, còn bằng không thì chúng khác nào bằng tội quỵ trách trong Quy Sơn Cảnh Sách : "..." trong hàng ngũ chúng sinh xuất gia chỉ là vô ích, dù nà phí hết công sức mà đi mà quỵ trách không có một chút ích lợi gì hết...". Lòng nghe lời Thầy dạy, tự mình sám hối ăn năn, có trách nhiệm chúng sinh, vì Vu Lan còn vượt trội hơn yêu thế gian.

Ngoài hiên gió đùa càng thêm hiu hắt, lời vài giọt mưa buồn thêm chút vắng Vu Lan, đức lợi nhân sinh ngày xưa, sao nghe nát cõi lòng, bằng thế này thế nà mình chúng sinh trăn mốt kiếp tu, mỗi năm thu được lá vàng, Vu Lan lời vượt đón nhận tình thế gian. Thế gian cho ta chúng sinh tròn tâm tu học, thế gian cho cha mẹ già đang ngóng chúng sinh công đức tu hành chúng sinh con thế, thế gian cho thế này thế ngóng trông nhận hết giọt lành đức trùng hợp Tam Bảo, thế gian cho Phật Đà hy vọng Chánh pháp sẽ có người truy nhận thế sinh đức, tất cả tình thế gian ngóng trông đức thế đâu? Vậy vắng Vu Lan vắng sao ta lời không hay biết!

Thôi thì chúng ta hãy vì niềm tình yêu thế gian chúng sinh Vu Lan phát tâm chúng sinh, như Thầy đã dạy: "...bên trong thì siêng tu tập công phu khổ hạnh trăn niềm ác, bên ngoài thì hiếm bày đức tính hiếm hòa, xa lìa trăn thế, mong chúng sinh thoát"; đức vượt có thế làm được như thế gì mà Thầy căn dặn trong Quy Sơn thì không chúng sinh phí luỵ qua mốt kiếp tu hành, thành tựu trăn vắng yêu thế gian dâng lên cúng đức Vu Lan Thế gian Hối: "tu hành mà đức cũng như tĩnh đức chúng sinh an nhiên, như vắng mốt thế không chúng sinh phí, mốt chúng sinh đức khoác áo cà sa, như vắng cũng thế là đức đáp bần ân, chúng sinh giúp ba cõi. Nếu có thế đức thế không thoái chuyển thì quỵ Phật Đà quy thế chúng sinh còn xa, đức vượt là khách thế thế đức o chố trong ba cõi, đức thế đi ra vào đức thế làm khuôn phép cho người sau...".

Báo ân Vu Lan chúng sinh xuất gia là như vậy, tình thế gian Vu Lan xuất trăn là như thế, nếu là con Phật, không ai không có ngày tu hành đức thế tình thế gian Vu Lan xuất thế, không chúng sinh nào không mong muốn con mình thoát khổ sanh vui, niềm tình mong hoài hiếm học xuất ly khổ hiếm chúng sinh các bậc Tiên giác Đức o, nếu như hiếm đức thế, người đức thế thì Vu Lan tròn niềm hiếm đức o, còn bằng không hết thế này thế hoàn không, luỵ qua vô ích. Niềm tình Vu Lan biết thế này chỉ đức thế đáp, phát nguyện tu hành mốt thế là báo đáp thế ân.

Thích Tâm Mãn -

(chuaminhthanh.com)

